19 file.

N. Bărlogeanu, Invăţător Gr. II. Prundu-Argeş.- 396

ISTORICUL

COMUNEI PRUNDU JUDETUL ARGES .--

- 1942.-

15.IV.942. Văzut de noi. Insp. școlar [signature]

ISTORICUL COMUNEI PRUNDU JUD. ARGES .

I. INTEMEERE .

Din cercetările și străduințele ce am depus pentru stabilirea adevărului, ar reeși că satul Prundu ar avea o vechime de circa 700 ani. Este un sat format din moșneni. Ceeace mă indreptățește să -i dau această vechime este faptul că și azi partea de N.V. poartă numele de " Comănești" . Dacă se intălnesc doi inși venind din direcții opuse, după ce iși dau bună ziua, se intreabă ca de obicei unul pe celălalt:

- " Incotro te duci? "
- " Mă duc spre Comănești " . sau
- " De unde vii ?"
- " Dinspre Comănești" .

Acest nume nu poate fi decât dela Cumani, care inainte de anul I241, au trăit in aceste locuri. Cumanii au fost izgoniți de Tătari care au fost ultimii năvălitori. De frica Tătarilor, Cumanii stăteau ascunși prin zăvoaiele râului Argeș, trăind cu bieții Români, care mai târziu au făcut parte din Voevodatul lui Seneslau, care cuprindea muscelele Argeșului. Fiind izgoniți Cumanii de către Tătari și terminându-se epoca năvălirilor barbare, Românii care au trăit in aceleași ascunzișuri cu Cumanii și cu care se imprietenise mai mult, fiind mai blânzi, au rămas mai departe in zăvoaiele Argeșului. Fiind mai liniștiți din cauza năvălirilor au inceput să taie din zăvoaele in mijlocul cărora trăise și să-și clădească colibe sau case din lemne. Cel mai intens contact ce l-au putut avea a fost cu locuitorii orașului Pitești, fiind in imediata apropiere . Orașul Pitești poartă acest nume din cauza situației geografice in care se găsește

aşezat intre dealuri, pe vremuri acoperite de păduri, unde băstinaşii işi găseau cel mai bun refugiu de a se ascunde, de a se piti, de unde ii revine şi numele " Piteşti ".

Satul Prundu şi-a luat numele dela locul unde s'a aşezat. De la inceput locuitorii satului Prundu au făcut cărăuşia de pietriş şi nisip extras din prundul râului Argeş, necesare pe atunci ca şi azi la clădirile din oraş. Se văd urme şi azi că satul vechi a fost aşezat pe malul râului Argeş. Petrecându-şi viaţa şi traind pe malul şi prundul râului, iar ocupăţia de căpetenie a locuitorilor fiind extragerea pietrişului şi nisipului din prundişul râului, au căpătat numele de " Prundeni ", iar satului i-a zis " Prundu ".

Numele primilor locuitori nu se cunosc. De abia prin veacul al XVII-lea şi inceputul celui de al XVIII-lea, se cunoaşte numele familiei Bănărăscu, care in limbajul poporului i se mai zicea şi Spădarul (Spătar), ceeace mă face să cred că familia Bănărăscu a făcut parte din boerii mari, din Sfatul Domnului şi ca atare i s'a dăruit o moşie sau dregătorie. Ca dovadă că această familie Bănărăscu a fost cu avere, este faptul că a zidit şi o biserică pe malul drept al Argeşului, care a servit la inceput satului Prundu ca locaş de inchinăciune, după cum o să vedem mai departe.- Prin urmare nu chiar acesta o fi fost Spătar cu adevărat, ci din familia această, dar numele s'a moştenit. Spătar pe vremea lui Mircea Cel Mare şi Alexandru Cel Bun, se numia boerul acela din „Sfatul Domnului", care purta spada (spata) Domnului la alaiuri şi era mai marele oştilor in lupte.

Alte familii se mai cunosc ale fraţilor: Costache Zamfir şi Ştefan Puiu, Stoica (care probabil a fost primul preot) Voicu şi Dinu. Urmaşii acestora inmulţindu-se, au impărţit moşia pe care o stăpâneau indevălmăşie. Din moşia aceea, a mai rămas o bună parte care sub titlul de islaz, o stăpânesc in devălmăşie ca pe acea vreme.

In anul 1926, comuna a fost impropriietărită cu

 349

islaz comunal in suprafaţă de 28 hectare , expropriat din moşia orasului Pitesti,nefiind altă moşie pentru expropriat.

SATUL BĂNĂNĂI . De Comuna Prundu ţine şi satul Bănănăi care se află in partea de S.E. a comunei Prundu. Tot in această parte se află pe vremuri moşia Fraţilor Goleşti,ce-şi avea reşedinţa in satul Goleşti judeţul Muscel. Pe locul unde este aşezat satul Bănănăi a fost un conac al moşiei , ale cărui urme se pot vedea şi azi. Cu ocazia exproprierii din 1864, ce a coprins şi acest sat, au fost improprietăriţi şi puţinii ţigani care au fost robi pe această moşie. Unii din aceşti ţigani sunt urmaşii ţiganului Dina . Moşenenii satului Prundu refuzând a fi improprietariţi pe moşia expropriată,fiind puţini la număr, plăcându-le viaţa in devălmăşie şi neplăcându-le să se depărteze de oraş şi să-şi strice clădirile , a făcut ca stăpânirea de atunci să aducă colonişti din altă parte .Coloniştii care au fost aduşi pe această moşie, au fost din satul Vaţa jud. Olt.

Intre familiile aduse de atunci se numără familiile :: Manea, Călin,Constantin etc. Din cauza lipsei de drumuri pe acele vremuri şi ca să găsească un locmai bun şi mai accesibil gospodăriei faţă de apa Argeşului,se mutau de colo ,colo,din deal,in vale,ceeace a determinat pe locuitorii satului Prundu să-i denumească " Bănănăi" findcă se mutau de pe un loc pe altul ca muştele care bănănăesc de colo, colo .

CATUNUL ZAMA RECE. Acest cătun se află spre S. de comuna Prundu la circa 6 km. - Pe vremuri se numea Cotmeana. Prin locurile acestea era averea mănăstirească a mănăstirii Cotmeana. Aci mănăstirea avea o metoşă. Metoşa era o bisericuţă supusă sau mai binezis care atărna de mănăstirea Cotmeana. Lângă metoşă erau locuinţele călugărilor cari strângeau veniturile mănăstirii.Averea aceasta mănăstirească a durat până la 1864,când s'a făcut secularizarea averilor mănăstireşti.

Metosa nu mai există şi nici locuinţele călugărilor, iar averea mănăstirească a fost împărţită şi cumpărată de către locuitorii comunei Oarja. Cătunul nu s-a numit dela început Zama Rece ci se numea Cotmeana. Aceasta o voi expune la Cap. "Legende".

INSEMNĂRI CU CARACTER ADMINISTRATIV. Comuna Prundu a fost mai mult comună administrativă. Prin anul 1874, potrivit legilor de pe atunci, s-a format o comună compusă din satele : Prundu, Braduri şi Geamăna cu denumirea de comuna Braduri, dar cu reşedinţa în Prundu având ca primar pe Costică N. Părvanovici, proprietar în Prundu. Această alipire a durat doi ani. In 1908, a fost alipit satul Geamăna pânăla anul 1926, când satul Geamăna a format comună aparte.

In 1938, desfiinţându-se, comuna Geamăna a fost alipită iarăşi la comuna Prundu pe data de 1 Decembrie 1938, cu reşedinţa în satul Prundu.

Alegerea primarilor se făcea pe vremuri prin aclamaţii şi ridicare de mâini. Ei puteau autentifica acte de vânzare. Primarii erau şefii poliţiei rurale, până la înfiinţarea jandarmeriei. Erau ajutaţi de consiliul comunal, şeful garnizoanei şi notarul comunei.- In vechime judecau şi neînţelegerile mici dintre locuitori. La introducerea votului universal, s'a început a se alege primarii, prin voturi secrete.- In ultimul timp, primarii sunt numiţi de către prefecţi, în urma recomandării pretorului, după ce s-a luat înţelegere cu fruntaşii satului şi ajutat de Sfatul Comunal.-

Primarii cari se cunosc că s-au perindat la conducerea acestei comune, sunt : Toma Stoica, Stan Gugiu, Marin Păunescu, Stan Badea, Costică Părvanovici, Stan Mitroi, Manea Căţui, Marin Stregnea, Const. Bădulescu - fost şi perceptor,- Nae Ioan, Mihai Neacşu, Andrei Stefănescu, Radu Deaconescu, Dumitru Marinescu, Ghiţă Teodorescu, Const. Manea, Tudor Ioniţă, Gh. Constantinescu, Const. Mănescu, Ion D. Pantilă, Ion C.

401

Manea, Radu Tufescu și Florea T. Ionescu.-
In prezent este administrată de :
Primar : Nicolae St. Tudor.
Notar : Marin Stănciulescu.-
Secretar : Maria Ianoș.-

II.- URME SI SEMNE DIN TRECUTUL INDEPARTAT.

După cum s-a mai arătat, primele inјghebări de locuințe au fost pe prundul râului Argeș, unde locuitorii își făceau colibe sau bordeie, fugiți prin locurile cele mai ascunse, prin zăvoaiele cele mai dese ale Argeșului, de frica răsmerițelor, iar mai târziu s-a ridicat pe malul drept al râului Argeș.- Pe prundul râului, prin zăvoaie, nu au rămas urme temeinice, intrucât, apa Argeșului inundându-le le-a acoperit, sau le-a luat la vale.- Mai târziu, potolindu-se năvălirile, au inceput a intemeia satul pe malul drept al râului.-

Deasemenea și-au construit biserica și cimitirul, chiar pe malul râului.- Urmele acestui sat se văd pe tot lungul malului drept al Argeșului. Se cunosc numele proprietarilor cari au locuit pe malul râului la inceput. Aceștia sunt : Badea Tudoroiu, Enoiu, Neacșu, Nedelea, Ivan Olteanu, Grigore Savu, Popa Ilie și alții.-

Spre nord se află niște ruine, pe malul drept al Argeșului, care nu sunt decât urmele caselor boierului Guma, ce se ocupa cu strângerea lânei, pe care o prelucra și o vindea. Acest loc și acum se chiamă " La Lânărie ". Averea lui o stăpânește familia Târlescu - și alții.- Acesta este cel mai bun exemplu că odinioară satul a fost pe malul Argeșului.-

Prin anul 1874, a inceput organizarea temeinică a orașului Pitești, iar mai târziu facerea șoselei județene Curtea de Argeș - Pitești - Giurgiu, formându-i și cânteсul :

" Foaia verde a bobului,
Lung e drumul Giurgiului..
Dar mai lung al dorului.
Drumul Giurgiului se sfârșește,
Dar al dorului tot crește .."

Locuitorii au inceput incetul,cu incetul, să se retragă lângă această sosea,intemeind satul de azi. Această nouă organizare nu s'a făcut tocmai usor. La mulţi dintre locuitori se spune că le-au surpat cosurile la case,ca să-i forţeze să vină pe locul unde sunt acum.- La aceasta a contribuit si arderea bisericii in anul 1871 si prin construirea nouii biserici la soseaua principală i-aatras pe mai mulţi locuitori.-

Pe teritoriul acestei comune,au fost si pătule impărătesti,dar locuitorii fiind mosneni nu s'au folosit mult de ele. Mai ales că incepuse construirea căilor ferate Pitesti-Craiova si Pitesti-Bucuresti,care dedeau foarte mult de lucru locuitorilor din com. Prundu,găsind mai usor cu ce să se hrănească.-

Se zice că pe vremea când mosia Golestilor se invecinea cu devălmăsia si averea Prundenilor,erau mari certuri intre locuitori si boeri,mai ales până s'a stabilit hotarul intre mosia Golestilor si Prundeni.-

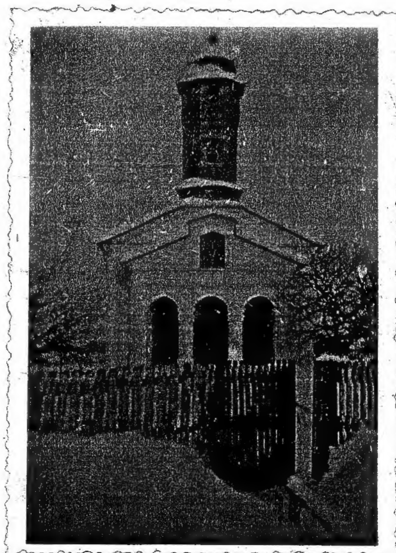
Spun bătrânii,că Radu Golescu i-a ameninţat pe locuitorii comunei Prundu,chiar cu pusca.- Această ceartă a avut ca rezultat că a esit asa cum au voit Golestii.- Din mosia lor n'a mai rămas nimic prin locurile acestea in timpul de faţă.-Mosia ce se numea " Goleasca " a fost vândută la locuitorii din Bradurí,Oarja si vre-o câţiva din Prundu.-

Spre sud de comuna Prundu ,la I klm., in câmp,se văd si azi urmele a două redute. Aceste redute sunt făcute in timpul războiului din 1877,de către Rusi ,cari erau in legătură cu apărarea plănuită de ei,pe linia Corabia-Pitesti-Târgoviste-Nămoloasa,in caz că vor fi respinsi de Turci.-Ele au fost efectuate mai mult de prizonierii Turci.-

MONEDE : Din monedele cele mai vechi, s'au găsit la bătrânul Dumitru Tomescu,in vârstă de 80 ani,descendent de al lui Bănărăscu,un fel de parale turcesti,cu diferite monograme,ce se păstrează până azi. Ele datează din naintea

Epocii Fanarioţilor. Aceste parale sunt găurite intr-o margine,- ceeace inseamnă că se atărnau ca un fel de podoabă.--

III.- INSTITUTII .-

Biserica comunei Prundu .--(jud.Argeş.)

Dintre instituţii, cea mai veche este biserica. Primul locaş de biserică a fost in satul Cotmeana (Zeama Rece). Acest locaş a fost ridicat de călugării dela mănăstirea Cotmeana. N-a folosit ca locaş de inchinăciune locuitorilor din comuna Prundu, ci numai celor din Cotmeana (Zeama Rece) şi călugărilor ce locuiau in jurul ei.

Prima biserică ce se cunoaşte, este biserica de lemn de pe malul răului Argeş, zidită in anul 1780, sub Episcopatul Ghenadie, de către Radu Bănărăscu, unde a fost şi inmormăntat şi de care am vorbit că i se zicea şi " Spădarul ".- Tot de către Radu Bănărăscu a fost adus şi hramul bisericii " Sf. Spiridon " dela Sf. Munte. Acest prim locaş de inchinăciune, a ars in anul 1872, la 14 Septembrie, din cauza unui copil al dascălului de pe atunci, care s-a dus să toace de vecernie cu lumănarea aprinsă.

In anul 1876, pănă la 1878, s-a construit actualul locaş de inchinăciune la şoseaua principală. S-a ridicat cu ajutorul

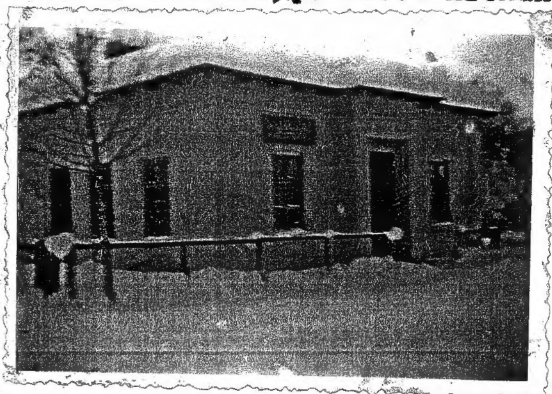
404

enoriașilor , cu banii ce li se cuvenea, să dea pentru islaz și din banii ce trebuia să-i incaseze din exproprierea pământului lor prin facerea traseului de cale ferată Pitești - Costesti. Ctitorii și cari au contribuit cel mai mult au fost proprietarii: Andrei Stefănescu și Toma Stefănescu ale căror portrete se văd pictate in biserică , la intrare. A fost construită sub Episcopatul lui Ghenadie II și sub domnia Marelui Rege Carol I și pictată de către pictorul Gh. Stoenescu. A fost reparată și pictată din nou in anul 1932 sub Episcopatul Nichita al Argesului, cu ajutorul enoriașilor .

Biserica azi, se prezintă destul de bine ca infățișare și aspect. In curte are plantați pomi fructiferi, iar dela șosea și până la intrare, pe o distanță de circa 40 m. locuitorul Ion Pantilă a făcut o stradă frumoasă din asfalt, Preotul Alex. Stanculescu a sădit trandafiri pe ambele părți și cu diferite flori, care ți-e mai mare dragul să privești .

Notă : Deși această comună se află intre două focare de secte: Pitesti și Com. Oarja ,totuși in comună nu există nici o sectă și nici un credincios care să se abată de la cele propăvăduite de Preot .-

Preoții cari au slujit: Pr. Ilie , Stefan Ancuță, - Ion Popescu, Marin Lucescu, Ion Smeureanu, Nae Boerescu, Neguț R. Epure, Ionel Popescu, Marin Popescu, Ion Angelescu, I. Vișinescu, Petre D. Ionescu, și Preot Alexandru Stănciulescu.

SCOALA PRUNDU-Argeș

Pe vremurile vechi n'a fost şcoală propriu-zis. Carte se invăţa in tinda bisericii de către dascălii bisericii şi preoţii respectivi, care se purtau foarte aspru. Şcolarii invăţau lecţiile pe dinafară - mecanic- . De se intâmpla să nu ştie vre'unul, era pedepsit foarte aspru .De ex: Se puneau în genunchi pe coji de nuci, pe pietricele sau boabe de porumb. De nuia, nu mai vorbim! Se intrebuinţa in fiecare minut ,până sărea şi sângele . Scris-cetitul se invăţa scriind literile cu degetul pe nisip. Copiii stău in cerc şi priveau. Alfabetul se memoriza mecanic. La scrisul cu cerneala trecea târziu, era o sărbătoare, iar cerneală pe acele timpuri si peniţe nu erau. Cerneala o făcea cu funingine după coş şi cu bozii , peniţe făceau şcolarii din pene de găscă. Până la anul 1871, s'a făcut carte in tinda bisericii de lemn de pe malul Argeşului, de care am vorbit mai sus . După ce a ars biserica, locuitorii au fost nevoiţi să facă un local de şcoală. Primul local de şcoală propriu s'a construit cu mare greutate, care n'a durat mult şi a ars, fiind construit prost. Până la 1879, când s'a construit localul primăriei, prevăzut şi cu o sală pentru şcoală, invăţătura de carte se făcea prin diferite localuri inchiriate dela locuitori. De la anul 1879 şi până la anul 1908, a funcţionat şcoala in localul primăriei. Prin stăruinţa destoinicului invăţător Andrei Marinescu, s'a construit un local propriu de şcoală după tipul Casei Şcoalelor in anul 1908. - Acest local a fost aşezat intre satele Prundu şi Bănănăi şi in anul 1916, a fost stricat şi mutat lângă biserică unde funcţionează şi in prezent. Motivul pentru care a fost stricat şi mutat a fost că locul era mlăştinos, iar temelia fiind prea jos, a devenit igrasios. Noul local a fost terminat abia in anul 1923, sub staruinţa invăţătorului Radu Marinescu, care era director şi secundat de dl. G. N. Tudor, actualul director. In anul 1940, s'a inceput construirea unui nou local de şcoală în prelungirea

 406

celui vechi, dar din cauza răsboiului izbucnit in 1941, contr bolșevismului, pentru desrobirea Basarabiei, nu s'a putut ridica decât temelia din beton.

Invățătorii cari s'au perindat pe la școala din această comună : Preda, Nicolae Minculescu cântăreț la biserică, Pavel Dumitrescu, Radu Diaconescu, Suzana Diandy, Pascal Pr. Smeureanu, Leca I. Angelescu, Iardache D. Marinescu, Andrei Marinescu, Radu Marinescu, G. Cojan, Nicolae Golesteanu, Gh. N. Tudor, Tudosia Păunescu, E. Cristian, Florica Stanciulescu, Emilia Tudor, Ilie Tudor, Amelia Andronescu, iar la grădina de copii Ecaterina Stavăr.

Invățătorii cari figurează in prezent : Gh. N. Tudor director, Florica Stanciulescu, N, Bărlogeanu, Emilia Tudor și Ilie Tudor, detașat intr'un post de utilizat.

La grădina de copii: Ecaterina Stavăr. Grădina de copii s'a inființat in anul I94I.

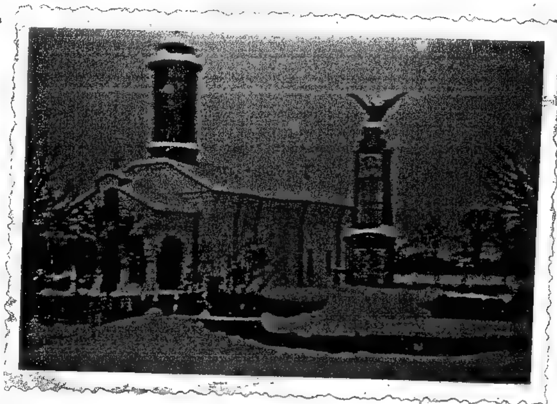
Din indemnul invățătorilor respectivi și prin bazele de invățătură primite prin această școală, au eșit prin continuarea studiului: Preoți, invățători, ofițeri, doctori, avocați și meseriași de tot felul precum și ingineri. Cea mai mare parte din locuitori sunt agricultori și ceferiști.

<u>PRIMARIA</u>. Primul local de primărie a fost construit in anul I879, până la această dată primăria a funcționat in diferite localuri inchiriate dela locuitori. Primăria a fost prevăzută cu două camere, dintre care una a servit de școală multă vreme. Azi, intr'o sală din acestea funcționează grădina de copii.

<u>BANCA POPULARĂ</u>. Banca populară a luat ființă in anul I902, din inițiativa invățătorului Andrei Marinescu. Primul președinte al băncii a fost Dumitru Tomescu. A inceput cu un capital vărsat de I500 lei. Incetul, cu incetul, capitalul social a crescut până in anul I9I6, la 50.000 lei. După răsboi sub președenția invățătorului Radu Marinescu, capitalul social s'a ridicat la suma de 300.000 lei. In urma legii conversiunei, capitalul a scăzut numai cu 8 %. Scăderea a fost

aşa de mică , de oarece a avut fonduri proprii şi ajutorul Statului care a acoperit pierderea . Faţă de alte bănci populare, această bancă este printre primele bănci din ţară , care a dat cele mai bunerezultate . Prin această bancă locuitorii au fost înlesniţi pentru a construi case, tot felul de acareturi, a cumpăra pământ şi vite. Posedă două locale proprii, unul pentru lăptărie şi altul pentru Cooperativă de consum. Mai posedă şi o garnitură de treerat care este foarte folositoare tuturor satelor din împrejurimi.

PRESEDINTII: Dumitru Tomescu, Andrei Marinescu, Radu Marinescu, Const. Mănescu şi Gheorghe N. Tudor.

MONUMENTUL EROILOR.

Monumentul Eroilor se află într'un colţ al curţii bisericii. S'a construit în anul 1929, în memoria şi drept recunoştinţă pentru jertfirea fiilor comunei, cuprinzând numai Eroii din răsboiul 1916/1918. S'a construit cu ajutorul tuturor oamenilor din sat. Este un monument frumos, care face fala acestei comuni.

POSTUL de JANDARMI. Postul de jandarmi datează din anul 1909, în urma răscoalei ţărăneşti. Până la înfiinţarea Jandarmeriei, paza se făcea de către oamenii din sat pe căprării, numindu-se : " strajă sau col " . La fiecare locuitor îi venea rândul atât noaptea cât şi ziua să facă de " strajă"

CAMINUL CULTURAL : Această instituţie a luat fiinţă în anul 1939, sub numele de Căminul Cultural" Viitorul Prundului" având ca preşedinte pe Preotul Petre Ionescu şi directo pe G. N. Tudor .—Astăzi are preşedinte pe Pr. Alex. Stănciulescu

şi acelaş director . Este organizat şi incadrat cu personalul care trebue .- Până in prezent a activat, dar cu intrerupere din cauza evenimentelor şi schimbărilor ce au intervenit in organizarea acestor cămine. - Rostul acestei instituţii este mare şi cred că in această comună ar putea să-şi atingă scopul mai uşor ca oriunde .

PREGATIREA PREMILITARA . Pregătirea premilitara a luat fiinţă in anul 1934, sub comanda d-lui G. N. Tudor, invăţător şi ofiţer in rez., sub denumirea de Subcentrul P.P. Prundu-Argeş. Această instituţie a fost primită cu multă bucurie mai ales de tineret. Au răspuns la imp şi ca probă, este clasată prin procesle verbale de inspectie şi diferite concursuri printre cele dintăi in judeţ. Este in timpul de fată un imperativ al vremei, intrucât ţara ne este ciuntită . O parte din fraţii noştri gem din greu sub jug strein. Aceşti fraţi sunt o parte din Ardeleni, care nu mai pot suporta nelegiuirile şi asupririle Ungurilor . Se aşteaptă ziua când se vom porni ca apele năvalnice să-i desrobim, aşa cum am pornit in „răsboiul sfânt" contra bolşevismului in vara anului 1941, alături de Germani, să desrobim Basarabia, ce a fost cedată la un mare şi greu impas, iar astăzi este din nou a noastră, ba şi mai mult, până la Bug .

A curs sânge, dar n a curs in zadar. Daca va fi nevoe , va curge şi pentru Ardeal cum ne indeamnă marşul: "Vrem Ardealul".

Mâine vom porni din nou la luptă
Hotărâţi să nu dăm inapoi
Jertfa noastră se inalţă sfântă
Ardeleni viteji, venim la voi
Cu dujmani mişei, care v au ucis
Ne vom incleşta şi-i vom alunga
Desrobirea, desrobirea, desrobirea
E al nostru Crez, al nostru Crez. etc.--

IV. INSEMNARI DIFERITE

Stând de vorbă cu bătrânii şi in special cu bătrânul Dumitru Tomescu, de al cărui nume am mai pomenit, am putut afla că in vechime, viaţa era mult mai grea din punct de vedere al mijloacelor de trai, dar parcă se simţeau mult mai fericiţi, viaţa fiind mai simplă, nu cu complexul ei de azi. Era lume mai puţină, se inţelegeau mai bine, iar lupta pentru existenţă

nu era ca azi, fiindcă se trăia mult mai simplu. Aşa de ex.: Nu se făcea atâta lux. Industria casnică era in fiecare casă. Inul şi cănepa se cultiva mai mult. Caerul de in, cănepă şi lănă era pus cu furca in brău, mult mai des ca azi, de ţărăncile noastre.-

Aratul pămăntului in vechime se făcea cu plugul de lemn şi săpatul cu sapa de lemn, făcute de fiecare in timpul iernei prin cioplirea lemnului.- Căruţele erau aproape in intregime din lemn, pănă cănd şi osiile.- Lemnul se găsea mai uşor pe atunci decăt acum.- In timpul vechi nu erau maşini de treerat. Treeratul se făcea cu caii, cari se invârteau in jurul unui stălp de lemn infipt in mijlocul ariei, Aria era un loc anume amenajat, in formă de circonferenţă, Dupăce trecea de mai multe ori cu caii peste spicele de cereale, se alegeau paiele şi boabele, se dau la vânt apoi, pentru a scoate pleava din ele.-

Măcinatul se făcea cu ajutorul răşniţei (o piatră circulară care avea un dispozitiv ce se invărtea cu măna). Mai tărziu, măcinatul se făcea cu morile de apă ce erau inşirate pe lăngă apa Argeşului, iar azi măcinatul se face cu mori sistematice, scoţănd păine de lux.-

Luminatul in timpul nopţii il făcea cu opaiţele (un ciob in care se punea untură şi o festilă, cu un capăt scos afară, care fiind imbibat in grăsime, ardea).- Lumina in felul acesta era insuficientă şi producea fum, degajănd un miros neplăcut.- Construcţia caselor se făcea din nuiele, cu pămănt.- Erau puţin rezistente şi puţin sănătoase.-

Drumurile erau foarte rele.- Comunicările se făceau greu. Dela 1870, au inceput să se construiască şosele pietruite, dar arterele de comunicaţie mai principale, cum ar fi de exemplu şoseaua care străbate acest sat, numită " şoseaua Giugiu-Piteşti ".- Transportul dela un loc la altul se făcea cu diligenţele. Cominicările se făceau prin curieri, (vătăşei), pănă la apariţia telefonului - cam pela I904.-

In anul I900, s-a infiinţat serviciul de poştă, care nu se făcea zilnic, ci cam de două ori pe săptămână, iar dela

410

1908,s-a inceput a se face aproape ca si azi.-

In concluzie, reese că fiecare trăia prin sine,ducând o viaţă cât se poate de simplă.- Felul acesta de trai, îi făcea să fie mai pacinici si mai inţelegători.Nu le trebuia bani mulţi si multe ca acum.-

V.- L E G E N D E .-

Legenda satului Zeama Rece.- După cum am mai amintit, satul acesta se află la 6 klm. de comuna Prundu.- S-a numit Cotmeana la inceput, fiindcă a fost asezat pe mosia mănăstirii Cotmeana,iar mai târziu, s-a schimbat numele in " Zeama Rece ".- Legenda spune că locuitorii din Prundu - agricultori - se duceau să muncească pământ pe mosia mănăstirii.- Soţiile lor se duceau cu mâncare după ei.- Când ajungeau acolo,zeama de ciorbă (fiertura) se răcea complect.- Azi asa,mâine asa,până când la un moment dat femeile cari se intorceau dela câmp,si erau intrebate de către altele,unde au fost,răspundeau : " Am dus mâncare zeamă rece bărbatului,că-i departe si s-a răcit până să ajung acolo ".- Si,de atunci"Zeamă Rece"i-a rămas numele si azi acestui cătun.-

Blestem Episcopal.-Se spune că odată,a venit un Episcop al cărui nume nu se stie,dela mănăstirea Cotmeana, să incaseze veniturile mosiei si cele strânse de călugării ce locuiau pe lângă metosa acestei mănăstiri,care am mai spus mai inainte,era asezată pe pământul unde azi e " Zeama Rece".- Vre-o câţiva locuitori din Zeama Rece,in frunte cu Toma Haiducul - se zice - că au format o bandă, si au jefuit pe Vlădică.- După unii,se zice că i-a luat hamurile si hăţurile,alţii că i-au furat caii si alţii că i-au luat numai banii.- Pe acea vreme,cătunul Zeama Rece,avea numai 7 familii. Vlădica văzându-se in asemenea situaţie,a strâns tot satul si a făcut cercetări,dar n-a aflat nimic. Bănuiala căzuse mai mult pe Toma Haiducul.-

411

P. S. S. a rămas mâhnit şi i-a blestemat aşa de fierbinte zicând :: " Sapte familii sunteţi in acest sat, dar de şapte să nu vă mai inmulţiţi toată viaţa, dacă din voi sunt hoţii ".- Pe Toma Haiducul, care era capul satului, l-a blestemat să-i piară numele.- Numele lui a pierit şi n'a rămas nici un moştenitor. Acum vre-o 25 ani a murit o bialăt bătrână din neamul lui, după ce a văzut pe toţi din neam morţi, iar satul a rămas mai departe ~~și~~ cu vre-o 7 familii şi azi.

Brazda lui Novac.- Spre sud-vest de comuna Prundu, se afla mai demult, o mică depresiune de pământ, care acum se mai cunoaşte foarte puţin din loc in loc.- Aceasta a fost distrusă de plugari, dar e cunoscută sub numele de " Brazda lui Novac ". Se spune in popor, că această brazdă a fost trasă de Novac, cu un plug mare tras de mai multe perechi de bivoli. Legenda spune că Novac era un urias care umbla prin intreaga ţară. Acest urias, se zice că era foarte bogat, cu mulţi bani si fiindcă umbla foarte mult, banii îi ingropa in anumite puncte ale ţării. Unul din aceste puncte a fost şi satul Prundu, in punctul ce se chiamă " Dealul Comoara ". Bătrânii au săpat şi scormonit tot dealul pentru a da peste aceste comori bănuite. Cei care se ocupau cu această lucrare, recurgeau la orice mijloc, pentru a se face să aibă cât mai mult noroc,- spre a găsi comorile acestea. Umblau după vrăjitori să le descânte pentru a dobândi noroc de bani. Săpăturile de făceau mai mult noaptea. Unii din ei, au adus vrăjitoarele chiar pe locul unde se săpa, să descânte, crezând că norocul va fi mult mai mare. Se bănue, că in comuna aceasta ar fi găsit comoara Dumitru Tomescu.--

Stând de vorbă cu Mihai Bărbulescu, fost agronom, in com. Bărlogu jud. Argeş, am aflat dela d-sa că, Brazda lui Novac, ar incepe dela Turnu Severin, ar trece pela sud de Slatina, sud de Piteşti, sud de com. Prundu, sud de com. Bărlogu, Negraşi, cu direcţia către Buzău-Galaţi.-

412

Tot d-sa spune că a văzut scris, că istoricul Tocilescu, acum 50 ani, făcând cercetări a găsit că această mică depresiune a fost un şanţ ca hotar intre Geţi şi Daci.-

VI.- E R O I I .-

1877.

I.- Ioniţă Tudor.

2.- Teodorescu Stan.

1916 - 1918 .

I.- Petre I. Minculescu.
2.- Tărlescu Anghel.
3.- Ciobanu Dumitru.
4.- Costache Ilie
5.- Smeureanu Marin.
6.- Pitulice Ion.
7. Gligore Ion.
8. Ion N. Cărstea.
9.- Duţu Dumitru.
10.- Zamfir Ion.
11.- Ion R. Dumitru.
12.- Matei Andrei.
13. Tudor N. Ion.
14.- Dina Tudor.
15.- Ciobanu Ion.
16.- Dăngă Neagoe.
17.- Ion D. Rotaru.
18.- Stanciu Nicolae.-

Insemnări : In campania din 1913 n'a murit nimeni.-

Morţi acasă din cauza războiului din 1916 - 1918 :

I.- Andrei Marinescu, deputat.
2.- Bădescu Ion.
3.- Gheorghe Dinescu.
4.- Marin N. Ion.
5.- Ion Gh. Dumitru.
6. Pantelimon Barbu.
7.- Boboroadă Dumitru.
8.- Albulescu Stefan.

Au rămas din război 4 invalizi.-

Decoraţi : Stănescu Dumitru, decorat cu " Virtutea Militară" in luptele dela Zimnicea.-

Gh. N. Tudor, invăţător, Ofiţer in rez. decorat cu Ordinul " Coroana României " cu panglica Virtutea Militară şi Spade Cl. I-a, in gr. de Cavaler, in luptele dela Richitaşu şi Soveja.-

Costică Stoica, decorat cu " Bărbăţie şi Credinţă " in luptele dela Mărăşeşti.-

Dumitru Arghira, decorat cu " Bărbăţie şi Credinţă " in luptele dela Mărăşeşti.-

Neacşu Vasile, decorat cu " Bărbăţie şi Credinţă " in luptele dela Mărăşeşti.-

Tudor St. Niculae, decorat cu " Bărbăţie şi Credinţă " in luptele dela Selimberg.-

 413

Grigore Constantin, decorat cu " Crucea Meritului Sanitar" Cl. I-a .

VII. OAMENI DE SEAMA

1) Andrei Marinescu, invăţător, decedat, a fost Deputat in anul 1916, sub partidul "Naţional Liberal" . Prin stăruinţele lui s-a infiinţat Federala Arges, din Pitesti, iar in satul Prundu, a infiinţat Banca Populara "Viitorul Prundului" al cărui Presedinte a fost. Datorită stăruinţii lui, Banca a progresat mult. A infiinţat pelângă această instituţie de binefacere, lăptărie si Cooperativă de consum având clădiri proprii.

2)- Niţă Gheorghe, decedat, din satul Banănăi, ţăran inteligent fără nici un fel de studii, dar cu mult tact, a fost Senator in anul 1919, sub partidul " Naţional Ţaranesc". Se bucura de multă trecere in faţa oamenilor mari de pe atunci, datorită felului său de a fi.

VIII.- OAMENI CU FUNCTII DE STAT sau particulare

Virgil Trifon Gheorghe, magistrat militar- Maior. - Gheorghe N. Tudor, invăţător, gr. I. -Directorul Scoalei. Ion Păunescu, institutor. Trifon Păunescu Ing. Silvic, Gheorghe Zamfirescu, avocat. -Ionel R. Marinescu Căpitan Dr. Veterinar,- Asistent Universitar.- Nicolae Minculescu Judecător, -Constantin Marinescu, Locotenent,- Florian Marinescu, avocat. -Virgil Marinescu Pr. licenţiat.- Mitică Smeureanu, Pr. licenţiat.- Alexandru Smeureanu Pr. licenţiat,. Ilie Tudor invăţător, si Marioara Iordache invăţătoare,-

In afară de aceştia, mai sunt, mecanici, lăcătuşi si funcţionari la c. f. r.--

FUNCTIONARI PARTICULARI: Marin Barbu si Titu Constantinescu.-

FENOMENE NATURALE: In anul 1940, in luna Noembrie ziua 10, a fost cel mai mare cutremur ce s-a simţit vreo dată in această comună si in intreagaţară. -Nu a rămas casă să nu fi suferit stricăciune. -Locuitorii s-au speriat foarte mult, crezând că este un blestem Dumnezeesc " sfârşitul lumii". -

414

N o t ă. Această lucrare, am făcut-o pentru a o preda Căminului Cultural "Viitorul Prundului", pentru a se păstra cu scopul de a găsi urmașii, cari vor căuta să știe trecutul comunei Prundu și pentru a se mai adăuga cele ce vor mai surveni an de an.--

— Sfârșit. —